

ת"פ 54249/06/13 - מדינת ישראל נגד קי.ב.ס. בע"מ, אילן קמינסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54249-06-13 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין
- חקירות מרכז מדור תביעות נ' קי.ב.ס. בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבנור
בעвин: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז"ד נאוה הנס

נגד

1. קי.ב.ס. בע"מ
2. אילן קמינסקי
שניהם ע"י ב"כ עוז"ד אבי גורן

书记 דין

א. רקע כללי:

1. הנאים הורשו - על יסוד הוודאות בעבודות כתוב האישום, כפי שנמסרה מפי נאשם 2 בפני מותב קודם - בביצוע העבירות הבאות:

שני הנאים - בארבע עבירות של אי הגשת דין וחשבון לפי הוראות סעיף 216(4) יחד עם סעיף 117 ובקשר לנאים 2, גם עם הוראות סעיף 224א (אחריות מנהלים), לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן - פקודת מס הכנסה).

נאשם 2 - בנוסף לעיל, בשתי עבירות נוספת של אי הגשת דין וחשבון לפי הוראות סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה.

2. על פי עבודות החלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הייתה נאשمت 1 (להלן - הנואשת) חברה פרטית, שעיקר עסקה במכירת מנועים משומשים למכוון. נאשם 2 (להלן - הנואם) היה מנהלה הפעיל של הנואשת. בנסיבות אלה היו הנאים חייבים, על פי הוראות פקודת מס הכנסה, להגיש אותה התקופה דין וחשבון על הכנסותיהם, בצירוף מאzon וחשבון רווח הפסד מאושרים על-ידי רואה-חשבון על הכנסותיה של הנואשת (להלן - דוח').

על פי עבודות אישומים 1 עד 4, בהם הואשמו שני הנאים, הנאים לא הגיעו במועד דוח' לפקיד השומה על הכנסות הנואשת בשנות המס 2008 עד 2011. על פי עבודות אישומים 5 ו-6, בהם הואשם רק הנואם,

עמוד 1

הנאים לא הגיעו בזמן דוח (אישי) לפקיד השומה, בשנים המס 2010 ו-2011. כאמור, הנאים הורשו על יסוד הוודאות בכל העובדות הנ"ל.

3. הדיונים בתקיך ידעו דחויות רבות ואף עברו בין מותבבים. יחד עם זאת - ועובדת זו יש להזכיר - בסופו של יום הסירו הנאים את כל מחדליהם, וזאת במסגרת הסדר שנערך ביניהם לבין פקיד השומה.

ב. הריאות לקביעת העונש ותמצית טיעוני ב"כ הצדדים:

4. כראיה לקביעת העונש הגיעו ב"כ המאשימה את הרשעתם הקודמת של הנאים וגזר הדין שניתן בעניינם, וזאת בגין עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ז-1975 (גזר דין מיום 30.4.12 מבית משפט השלום בכפר-סבא. ר' גם בגילוון ההרשעות הקודמות של הנאים, ע/1. להלן - תיק המע"מ).

כעולה מעיון בגזר הדין בתיק המע"מ, הנאים - דשם ודכאן - הורשו בשם ב-12 עבירות של אי הגשה בזמן של דוחות תקופתיים, מחודש Mai 2006 עד חודש דצמבר 2009. זאת, לפי הוראות סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ, בצוירוף סעיפים נלוויים. על הנאשמה הוטל, בגין הדין, קנס סמלי ואילו על הנאים גזר עונש של מאסר בפועל לתקופה של חודשים, לרצוי בדרך של עבודות שירות, בצוירוף מאסר מוותנה וקנס כספי בסך של 5,000 ש"ן.

5. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעונה את חומרתן של עבירות המס והערכיהם החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוען. לדידה, גם שהעבירות בהן הורשו הנאים מכוננות לעיתים "טכניות", הרי שהן עבירות חמורות ממש שבבסיס יכולתן של רשות המס לשום נישומים ולגבות מיסים כדי לעמודת סוגית הדיווח. בהיעדר דיווח, כנדרש בדיון, יכולתן של הרשות לגבות מיסים נפגמת מאד ומילא נפגע השוויון החיווני והנדרש בנטול נשיאת המס. בעבירות כגון אלה יש אפוא, לשיטתה, ליתן את הבכורה לשיקולי הרתעה.

6. באשר למתחם העונש ההולם הבדיקה ב"כ המאשימה בין הנאשמה, שאינה פעליה יותר ועל כן יש להשית עליה קנס סמלי בלבד, לבין הנאים. עם זאת, גם בעניינו של זה האחרון - והגם שככל הענישה בעבירות מס היא של מאסר בפועל, אחורי סורג ובריח - לא עתרה ב"כ המאשימה לעונש של מאסר בפועל, וזאת על רקע ההסרה המלאה של המחדל.

ב"כ המאשימה עטרה אפוא, בעניינו של הנאים, למתחם עונש הולם הכלול מאסר מוותנה, בין 6 חודשים לבין 10 חודשים, וקנס כספי, בין 8,500 ש"ן (סכום הקנס המנהלי) לבין הקנס הכספי המקסימלי, בסך 29,200 ש"ן; וזאת לכל אחת מהעבירות שבביצוען הורשע הנאים.

7. בהתחשב מכלול נסיבות העניין, לרבות הרשעתו הקודמת של הנאים, ביקשה ב"כ המאשימה למקום ברף העליון של המתחם. לשיטתה, הסרת המחדל אמן חשוב אף אין הוא בגדיר מעשה חסד שעשה הנאים עם הרשות אלא, בסך הכל, مليו חובתו לפי של הנאים הדיון. ב"כ המאשימה עטרה אפוא לענישה כאמור, שתכלול הן רכיב של מאסר מוותנה והן רכיב של קנס כספי, וכן הטלת התחייבות על הנאים להימנע מביצועה של עבירה דומה בעתיד.

8. ב"כ הנאים עתרו, מצידו, להקלת בעונשו של הנאים. ב"כ הנאים הדגישו במיוחד את שני אלה:

ראשית, את הסרתו המלאה של המחדל והמאכזים הכבדים שהנאשם עשה לשם כך.

עמוד 2

שנית, את העובדה שהרשעתו הקודמת של הנאשם - למעשה, של שני הנאים - הינה בגין אותן שנות מס, כאשר עצם הרשעה הקודמת האמורה סתמה את הגול על האפשרות להמיר את כתב האישום במקורה דנא ל开会ן מנהלי.

בעניין אחרון זה מתח ב"כ הנאים ביקורת על הפיצול שנקטו הרשות בין תיק המע"מ לתיק דנא, פיצול שלשיותו אינו במקומו ואף צורם. זאת, במיוחד נוכח העובדה שעל הנאשם הוטל עונש לא קל בתיק המע"מ, עונש שככל מסר בפועל שרוצה בדרך של עבודות שירות.

9. עוד ציין ב"כ הנאים את נסיבותו האישיות הקשות של הנאשם, שנפל מאיגרא רמא לבירא عمיקתא בראותו כיצד החברה שאotta הקים וניהל מתרסקת נגד עיניו. על מנת לשקם את עצמו החל לאחרונה הנאים - שהינו אב לילדים וסב לנכדים - לעבוד בעבודת כפיים, בה הוא משתכר שכר מינימלי בסך של 6,000 ₪ לחודש לערך בלבד.

בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאים לאפשר לנאים לשקם את עצמו ועל כן להסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה בלבד, ללא הטלת קנס כספי. ב"כ הנאים הפנה, בהקשר זה, לפסיקה שבאה נמנעו בתם משפט מהטלת קנס כספי או הסתפקו בקנסות מינימליים.

10. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, ביקש מבית המשפט להקל על עונשו. הנאשם הודה לרשות המס על הדרך שבהלו לקרהו בפרישת התשלומים, במסגרת הסדר החוב, והוסיף ותיאר את המפלה הכלכלית הקשה שחווה. הנאשם ציין כי איבד את כל נכסיו וכיום אין לו דבר להיאחז בו, ובנסיבות אלה עתר, כאמור, להתחשבות במצבו.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

11. בעת גזירת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע, תחיליה, את מתחם העונש ההולם לעבירות שבביצועו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזר את עונשו של הנאשם בהתאם לתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראת סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרונות המנחה בענישה - עקרון הילימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנווגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

12. באשר לעבירות דנא, העריכים החברתיים הנפגעים מביצועם הם ההגנה על הקופה הציבורית וההגנה על השוויון בנשיאה בנטל המס. בהקשר זה יש להציג, כי נוכח תפיקido המרכז של הדיווח בפעולות רשות המס, אי הדיווח פוגע בפעולה התקינה של רשות המס, ביכולתן לחשב את שיעור המס ולגבותו ובאמון הציבור ברשות המס.

13. יחד עם זאת, במקרה דנא המחדלים מושא כתב האישום הוסרו, כאמור, לחלווטין. הסרת המחדלים בעבירות פיסקליות כגון דא - גם שיכמובן אין בה כדי לאין את העבירה - הינה התנהגות היורדת לשורשה של שאלת העונש, התנהגות שאף המאשימה עצמה עותרת להתחשבות בה במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם (ר' ב יתר הרחבה בת.פ. 12-08-10483 **מדינת ישראל נ' ק水流 בע"מ ואח' (27.11.14)**, בפסקאות 14 עד 16 לזר הדין). ואכן, גם במקרה דנא הסכמה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם, שאיננו כולל רכיב של מסר בפועל, נוכח הסרת המחדלים.

14. בנסיבות אלה אני קובע אפוא כי מתחם העונש ההולם בנסיבות דנא כולל רכיב של מאסר מותנה ועונישה כלכלית. ברכיב המאסר המותנה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה של ארבעה חודשים לבין מאסר מותנה של עשרה חודשים. ברכיב העונישה הכלכלית מתחם העונש ההולם הוא בין קנס בשיעור של כמה אלפי ₪ לבין קנס בשיעור של כמה עשרות אלפי ₪.

ד. גזירת עונשם של הנאים מתחם העונש ההולם:

15. בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין על בית המשפט לזכור את עונשו של נאים בתוך מתחם העונש ההולם - למעט במקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג מתחם זה, שאין עניינם לכך - תוך התחשבות בנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף האמור. עוד יש להתחשב, במקרה דנא, בכך שמדובר בשישה אישומים שונים, אשר בוצעו על פני תקופה של ארבע שנים מס רצופות (לענין עונשה בריבוי אישומים ר' גם בהוראות סעיף 4ג לחוק העונשין).

16. לפחות במקרה יש להתחשב, לכארה, בהרשעתם הקודמת של הנאים בתיק המע"מ, שברגע מלמדת על ביצוע חוזר ונשנה של עבירות מס. יחד עם זאת, בהקשר זה מקובל עלי', בעיקרו, טיעון ב"כ הנאים: ישנה חפיפה משמעותית בשנות המס בין שני התקיכים - תיק המע"מ והתיק דנא - ובנסיבות אלה לא ברור מדוע לא אוחד הדין בין שני התקיכים, כפי שנעשה לא אחת בכאן דא. אכן, כתוב האישום דנא הוגש רק לאחר שנגזר דיןם של הנאים בתיק המע"מ, אך לא ניתן לפני הסבר מהותי לעובדה זו. בנסיבות אלה אין מקום להתחשב לפחות במקרה בהרשעה הקודמת ואף יש ליתן משקל מה לעובדה שבמסגרתה הושת עונש לא קל על הנאים.

17. לפחות במקרה יש לזקוף את הודהת הנאים בעבודות כתוב האישום ונטיילת האחריות, כמו גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו הן על ידי ב"כ הנאים והן בדברו האחרון של הנאשם לעונש. בנסיבות אלה - ה גם שלא ניתן להימנע מהטלת קנס כספי, נוכח אופיין הכלכלי של העבירות דנא - יש מקום להקללה במישור הקנס.

18. אשר על כן ולאור כל המקובל לעיל אני גוזר בזה על הנאים את העונשים הבאים:

על הנאים:

קנס (סמלי) בסך 1 ₪.

על הנאשם:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ב) קנס בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.16 ובכל ראשון לחודש שלѧחורי.

היה והנאים לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד!

זכות ערעור בתחום 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, בנסיבות הצדדים.